

Agnès - Rouse Castellà

Context

Tu ets l'Agnès. Quan vas fer divuit anys, et van obligar a casar-te amb el fill dels terratinents del poble. Però tu mai has estat de seguir les normes. Vas créixer en una família treballadora, envoltada de germans, i des de ben petita et negaves a acceptar el paper que tothom esperava de tu. Competies amb els nois en qualsevol activitat, els reptaves constantment i, sovint, acabaves demostrant que eres tan bona o millor que ells.

Durant tota la infància vas compartir aventures amb l'Arta. Éreu inseparables. No hi havia cap racó del poble que no haguéssiu explorat juntes ni cap entremaliadura que no haguéssiu compartit. Amb els anys, aquella amistat es va anar transformant en alguna cosa més profunda. L'Arta es va convertir en la persona més important de la teva vida. Quan et van obligar a casar-te, us van separar. Però ni la distància ni les obligacions van ser suficients per allunyar-vos. Vau continuar trobant-vos d'amagat, aprofitant qualsevol oportunitat per veure-us.

Tot va canviar quan et vas quedar embarassada del Cintó. Aquell va ser el moment en què vas entendre que el temps se t'acabava. Si no marxaves ara, probablement et quedaries atrapada en aquella vida per sempre. Com si això no fos prou, el Cintó va acabar descobrint la relació que mantenies amb l'Arta. La gelosia i la ràbia el van consumir. Fora de si, va descarregar tota la seva fúria contra tu i va jurar que trobaria l'Arta i la mataria.

Aquella amenaça et va fer prendre una decisió definitiva. Després d'escapar de les mans del Cintó, vas córrer tan ràpid com vas poder fins a la cantina, el lloc on la gent del poble acostuma a reunir-se per celebrar, beure i fer festa. Sabies que allà hi trobaries l'Arta.

La teva relació amb l'Arta

L'Arta és la persona més important de la teva vida. És qui millor et coneix, qui ha vist totes les teves versions: la nena aventurera, la jove rebel i la dona que lluita cada dia per no perdre's a si mateixa. També és la persona que més has estimat mai.

Però tot això us va ser arrabassat. Un matrimoni imposat, unes obligacions que no vas escollir i una societat que prefereix mirar cap a una altra banda abans que acceptar allò que no entén. Et van obligar a interpretar un paper que mai no has volgut. Davant del poble ets la dona del Cintó, la figura respectable que tothom espera veure. Però quan estàs a soles amb l'Arta, aquella màscara desapareix. Amb ella no has de fingir ni seguir cap norma. Pots ser tu mateixa. Pots riure, enfadar-te, somiar i estimar sense por. És l'únic lloc on et sents realment lliure.

L'estimes amb una intensitat que et costa explicar amb paraules. Per ella ho arriscaries tot. T'enfrontaries a qualsevol persona, desafiaries qualsevol llei i creuaries qualsevol frontera. Si calgués, donaries la vida per protegir-la. Perquè en un món que sempre t'ha intentat dir qui has de ser, l'Arta és l'única persona que t'ha estimat exactament tal com ets.

La teva relació amb en Cintó

Amb el Cintó tot és diferent. No hi ha afecte, ni complicitat, ni tan sols respecte. L'odies. L'odies perquè representa tot allò que t'han pres, tot allò que t'han obligat a deixar enrere.

Mai no vas escollir estar amb ell. Mai no el vas estimar. Si hagués depès de tu, no hauries compartit ni un sol dia de la teva vida al seu costat. Però el poble, les famílies i les seves normes van decidir per tu. Et van arrabassar la llibertat de triar a qui estimar i et van condemnar a viure amb una persona que et resulta completament aliena.

El que més et fa mal no és només haver de suportar la seva presència, sinó saber que tot això t'ha estat imposat. Cada dia que passes amb ell és un recordatori constant de la vida que et van negar. Mentre l'Arta et fa sentir viva, el Cintó et fa sentir atrapada.

I el més cruel de tot és que ara portes un fill seu al ventre. Un embaràs que no has buscat ni desitjat, però que et lliga encara més a una vida que rebutges. Durant molt de temps això només et va omplir de por, però darrerament t'has aferrat a una altra idea. Una idea que s'ha convertit en la teva única esperança.

Perquè quan penses en el futur, no imagines una vida al costat del Cintó. T'imagines lluny d'aquí, amb l'Arta. T'imagines criant aquest infant juntes, donant-li l'amor, la llibertat i la felicitat que a tu et van negar. Somies veure'l créixer en un lloc on ningú us digui qui heu de ser o a qui heu d'estimar. I és precisament aquest somni el que et dona forces per continuar endavant quan tot sembla perdut.

Arta - Carlota Caparrós

Context

Tu ets l'Arta, una noia del poble de tota la vida. Has crescut entre camps, camins de terra i jornades llargues de feina. La teva família sempre ha estat humil, treballant les terres dels terratinents per guanyar-se la vida. Des de petita has après el valor de l'esforç, la solidaritat i la dignitat de la gent senzilla.

Tot i haver crescut envoltada de les mateixes normes i tradicions que la resta, mai no has acceptat que el fet d'haver nascut en una família treballadora determini qui ets o què pots arribar a ser. Tens un esperit lliure i un caràcter fort. Ets valenta, decidida i profundament lleial a les persones que estimes. També ets una persona de conviccions fermes. Tens molt clar què és just i què no ho és, i quan veus una injustícia et costa molt quedar-te callada. Si algú fa mal a una persona que estimes o intenta aprofitar-se dels altres, no dubtes a plantar-hi cara, encara que això et posi en perill.

A més, ets impulsiva. Sovint actues guiada pel cor abans que pel cap. Quan t'enfades, quan estimes o quan decideixes lluitar per alguna cosa, ho fas amb tota la intensitat. Aquesta manera de ser t'ha portat problemes més d'una vegada, però també és el que et dona la força per defensar allò que consideres important.

I si hi ha una persona per qui ho arriscaries tot, aquesta és l'Agnès.

La teva relació amb l'Agnès

L'Agnès és la persona més important de la teva vida. Ho ha estat des que éreu petites. Mentre altres infants anaven i venien, vosaltres sempre us trobàveu. Vau créixer juntes, compartint aventures, secrets, rialles i somnis. No hi havia cap lloc del poble que no haguéssiu recorregut plegades. Amb els anys, aquella amistat es va convertir en alguna cosa molt més profunda. Sense adonar-vos-en, vau deixar de ser només amigues. L'Agnès es va convertir en la persona que més estimaves, la persona amb qui imaginaves el teu futur i amb qui et senties completament tu mateixa.

El dia que la van obligar a casar-se amb el Cintó vas sentir una barreja de ràbia i impotència que encara avui et crema per dins. Sabies que aquell matrimoni no era una elecció seva. Sabies que li estaven arrabassant la llibertat i condemnant-la a una vida que no volia. I, en certa manera, també t'estaven arrabassant una part de tu. Malgrat tot, mai no vau deixar de buscar-vos. Durant anys us heu continuat trobant d'amagat, aprofitant qualsevol excusa per passar temps juntes.

Ara que l'Agnès està embarassada, el teu amor per ella no ha canviat. Al contrari, cada vegada tens més clar que vols construir un futur al seu costat. Somies marxar juntes, deixar enrere el poble i crear una llar on pugueu viure sense por i criar el seu fill envoltat de l'amor i la llibertat que vosaltres mai no heu tingut.

Per sobre de tot, vols que l'Agnès sigui feliç. I faràs el que calgui perquè tingui l'oportunitat de decidir la seva pròpia vida.

La teva relació amb en Cintó

Els sentiments que tens cap al Cintó van molt més enllà de la simple antipatia. Per a tu, ell representa tot allò que t'han pres.

Cada vegada que el veus, recordes el dia que van obligar l'Agnès a casar-s'hi. Recordes com, d'un dia per l'altre, us van arrabassar el futur que imaginàveu juntes. Ell és el record constant de les decisions que altres van prendre per vosaltres, de les oportunitats que us van negar i de la vida que us van impedir viure.